

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1957

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 3

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 4

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 5

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 6

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 7

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 8

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 9

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 10

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 11

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 12

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 13

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 14

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 15

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 16

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 17

[Et kryds ved Venstre : et plus for Danmark](#) 18

Den 14. maj står valget mellem

en genoptagelse og videreførelse
af fremgangslinien, som præ-
gede regeringen Erik Eriksens styre

eller

en fortsættelse af regeringen H. C.
Hansens pengeforringende politik.

Situationen i få ord

I 1950 flygtede den første socialdemokratiske regering fra et valutaunderskud på 704 millioner kroner.

15. oktober 1953 — ved den første opgørelse, efter at regeringen Erik Eriksen trådte tilbage — var der et valutaoverskud på 414 millioner kroner.

15. marts 1957 — efter 3½ års socialdemokratisk styre — var dette overskud forsvundet og afløst af et underskud på ca. 300 millioner kroner.

Et kostbart eksperiment

Regeringen H. C. Hansen har skaffet os:

Stigende arbejdsløshed, stagnation i produktionen, højere rente, større skatter, svækket konkurrenceevne, forringede fremtidsmuligheder og dalende pengeværdi.

Vi har ikke råd til flere socialistiske eksperimenter VENSTRE IGEN

Valget er let

stem på
fremgangslinien —
stem på Venstre

VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN

VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN

VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN

Til vælgerne!

Kampeløst rente, voldsigt volds-
indskrænkelse, sødret konkurrence-
løst og dalende pengeværdi.

Sådan ses det ind i Danmark
efter 3 1/2 års socialistisk styre.

Herfor fjæser sig nu et ryddest
alvorligt fæld i prisene på
vigtige eksportvarer.

På denne baggrund opfordrer
jeg vælgerne her på valglozen at
give Venstre styrke til at gen-
nemføre en politik, der bringer
priser og økonomi i ro, be-
grænser det offentlige for-
brug og fremmer privat op-
sporing og investering.

Bring orden i landets økonomi!

Stem på Venstre -

set kryds ved liste D.

Carl Lütken

VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN VENSTRE IGEN

Det liberale styre

under regeringen Erik Eriksen så det som sin hovedopgave at genskabe den tillid til pengevæsenet, som er forudsætningen for stigende produktion og større økonomisk sundhed.

Da den liberale regering måtte træde til i 1950, var landets økonomi i en yderst dårlig forfatning. Valutaunderskuddet var på 700 millioner og lånemulighederne udtømte. Under disse forhold måtte der føres en konsekvent økonomisk politik, som naturligvis ikke på alle måder kunne være populær. Men befolkningen havde tillid til, at ofrene ville nytte.

Kort sammenfattet opnåedes der følgende resultater:

Inflationspresset blev fjernet, den økonomiske sundhed genskabtes, renten kunne atter nedsættes, så er-

hvervslivet fik mulighed for at få den nødvendige arbejdskapital på rimeligere vilkår, produktionen steg, priserne blev bragt i ro, valutaunderskuddet på 700 millioner kr. forvandlede til et valutaoverskud på 400 millioner kr., arbejdsløsheden faldt fra 12,5 pct. i 1952 til 9,2 pct. i 1953, og byggeriet var i stærk vækst.

Venstre ville have videreført den økonomiske politik, der havde bragt orden i Danmarks hus, for at sikre:

- * Gode vilkår for erhvervslivet
- * Yderligere nedbringelse af ledigheden
- * Arbejdspladser til de store årgange

Den liberale regering fik megen anerkendelse for sin politiske indsats.

Forud for forårsvalget 1953 skrev FINANSTIDENDE således:

»Det må anses for at have været en ubetinget fordel for Danmarks økonomi, at der i de sidste 2½ år har siddet en regering af Venstre og konservative, der har saneret økonomien, rettet valutabalancen op og bremset inflationen, takket være bl. a. en klog pengepolitik. Det må befrygtes, at en eventuel socialdemokratisk regering vil lægge en kurs, der kan sætte de indvundne fordele

over styr.« (Fremhævet af red.).

Nationalbanken gav den førte politik sit blå stempel ved på valgdagen at nedsætte sin rente med en halv pct.

Lederen af Marshall-hjælpen i Danmark, Charles A. Marshall, sagde således i en udtalelse til Nationaltidende:

»Jeg er meget tilfreds med de nuværende fremtidsudsigter for Danmark. Alt er i den bedste orden nu, men jeg skal indrømme, at indtil for godt et år siden var mit synspunkt noget pessimistisk.«

Til gavn for alle

Det socialdemokratiske styre

som blev resultatet af septembervalget i 1953, skruede udviklingen tilbage. Stort set alle resultater, der gennem ofre fra befolkningens side var opnået i 1950-53, blev sat over styr og nye ofre blev nødvendige.

Minister *Jens Otto Krag* havde forud for valget ved et møde i Næstved den 18. februar 1953 formuleret Socialdemokratiets økonomiske politik således:

»Kommer vi til igen, vil vi føre de billige penges politik og få gang i beskæftigelsen. Skulle vi derved komme i valutavanskeligheder, vil jeg for mit vedkommende foretrække det fremfor at have et arbejdsløshedsproblem».

Resultatet blev, at vi både fik va-

lutavanskeligheder og et arbejdsløshedsproblem. Valutastillingen er under den socialdemokratiske regering forringet med over 700 millioner kroner. Arbejdsløsheden var i gennemsnit for 1956 42.000 mod 31.000 i 1953. For at bøde på regeringens fejlagtige økonomiske politik har Nationalbanken måttet sætte renten op, således at den nu er den højeste i Vesteuropa.

Det er dermed blevet umuligt for erhvervslivet at skaffe tilstrækkelige midler til investering. Der bliver med andre ord færre arbejdspladser samt en stigende og varig arbejdsløshed. Den socialdemokratiske politik viser sig således skadelig for arbejderne.

Det gik galt for den socialdemokratiske regering. Først og fremmest — takket være pengeudpumpningen fra Nationalbanken — varede det kun få måneder, før økonomien var bragt i uorden. Stærke indgreb blev nødvendige, men befolkningen havde ikke tillid til, at det ville hjælpe.

Den socialdemokratiske statsminister måtte erkende, at det gik galt. I åbningstalen i folketinget i 1954 udtalte han:

»De trufne foranstaltninger svarer ikke til, hvad regeringen havde ønsket. I den nuværende økonomiske

situation må der lægges afgørende vægt på, at der tilvejebringes et større overskud på statens budget. Love eller andre forholdsregler, der medfører øgede udgifter, kan derfor kun gennemføres under forudsætning af tilsvarende indtægtsforøgelse eller nye besparelser for staten».

Nationalbanken og de internationale økonomiske organer har gang på gang rettet en stærk kritik mod den økonomiske politik, der under den socialdemokratiske regerings ledelse er ført her i landet.

Socialistisk politiks fallit

Fra løfternes rige bord ...

Før valget i september 1953 dækkede de socialdemokratiske ledere bordet med rige løfter. De vælgere, som troede på, at løfterne kunne holdes, blev skuffede.

Socialdemokraterne lovede:

- * Rigeligere kreditmidler til en lav rente.
- * Styrkelse af valutastillingen.
- * Forøgelse af produktionen og høj, stabil beskæftigelse.
- * Lavere leveomkostninger for forbrugerne.
- * Hurtig bygning af 12.000 ekstra boliger.

De socialdemokratiske ledere sagde videre:

En politik, der hæmmer produktionen og fremmer arbejdsløsheden, er fremskridtsfjendtlig. Den nuværende kredit- og rentepolitik må ændres, så målsætningen for den økonomiske politik på ny bliver den fulde beskæftigelse. Lav rente og smidig kreditpolitik må tilstræbes.

I en henvendelse til vælgerne forud for septembervalget 1953 udtalte nuværende stats- og udenrigsminister H. C. Hansen:
— »Kun Socialdemokratiet har den realistiske politik, der holder over for vanskelighederne!«

I den socialdemokratiske brochure »Folkeviljen« skrev man (efteråret 1952): — Det går ikke helt som det skal for familien Danmark i øjeblikket. I de små hjem med de jævne indtægter er det husmoderens bekymring at få pengene til at slå til. Også skatten er et tyngende problem. Dette kan ikke blive ved at gå!

Den socialdemokratiske regerings politik har ført til det stik modsatte af, hvad man lovede - erhvervslivet er svækket og trygheden for arbejderne er blevet mindre.

Stands pengeødelæggelsen - stem Venstre!

... til virkelighedens „folkekøkken“

På den socialdemokratiske partikongres i januar i år tog statsminister H. C. Hansen – tvunget af udviklingen – de fleste skueretter af bordet. Nu var man, som et fagforeningsblad skrev, nået hen til »fremtidens folkekøkken«!

Sceneforandringen fra »Fremtidens Danmark« til fremtidens folkekøkken, skyldes den af regeringen førte politik, som bl. a. har medført:

- ✓ Færre kreditmidler og en effektiv rente på statsobligationer på over 7 procent.
- ✓ En forringelse af valutastillingen med over 700 mill.
- ✓ Tilbagegang i produktionen og voksende ledighed. Arbejdsløsheden var i 1956 en snes procent større end i det sidste år af ministeriet Erik Eriksens tid.
- ✓ Prisniveauet er under Socialdemokratiets treårige styre steget med 15 procent. Kronen har altså tabt næsten en sjettedel af sin værdi på disse tre år.

✓ De 12.000 ekstra lejligheder, som var lovet, blev aldrig bygget. I 1953 fuldførtes der ialt 21.300 boliger – i 1956 kun 19.800!

Det går ikke helt, som det skal, for familien Danmark! Husmoderens bekymring for at få pengene til at slå til er ikke blevet mindre. Tvært-

imod har den socialdemokratiske regering sat fart i dyrtiden og desuden pålagt forbrugerne en tøjsskat. Skattebyrden er blevet forøget med 1 milliard kroner alene i statskatter og afgifter.

Overalt råder der en udbredt mistillid til, at den socialdemokratiske regering i det hele taget evner at føre en ansvarlig økonomisk politik.

Skatterne steget en milliard kroner

Stem for fremgang

Venstre ønsker gennem samling af de liberale kræfter at afbøde følgerne af tre års socialistiske fejltagelser.

I det foregående er der påvist nogle af de fejltagelser, den socialdemokratiske regering har begået.

Hver gang man spørger statistikken om resultatet af den nuværende regerings arbejde, er svaret det samme: tilbagegang, uorden i pengevæsenet, nedgang i kronens værdi, dyrtid og stigning i arbejdsløsheden...

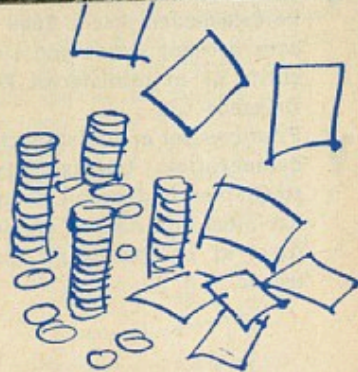
Den 14. maj har vælgerne ordet – og de har magten til at standse den udvikling, Socialdemokratiet har ført landet ind i, og hvis følger dag for dag bliver mere tyngende.

VENSTRE, det store liberale folkeparti, danner det naturlige modstykke til en socialdemokratisk regering.

VENSTRES leder, fhv. statsminister Erik Eriksen, er den utrættelige talsmand for en samling af de liberale kræfter i landet for herigennem at skabe grundlag for ny fremgang efter mere end tre års socialistisk styre.

VENSTRE tilstræber at samle vælgerne i by og på land om løsningen af øjeblikkets mest påtrængende opgave: at genrejse vor økonomi og styrke det private erhvervsliv mod statssocialismens formynderskab.

Ved septembervalget i 1953 stemte 500.000 vælgere på Venstre, ligeligt fordelt på by og land.

Venstre er svaret

- stem på Venstre!

VENSTRE VIL ARBEJDE FOR:

Besparelser

* besparelser i den offentlige husholdning, således at der holdes igen med udgifterne fra dag til dag. Der må skelnes skarpt mellem statslige og private investeringsopgaver. Statslige investeringer må skydes i baggrunden til fordel for privat investering.

Skatter

* udvidet adgang til henlæggelser til fremme af private produktive investeringer, skattefrihed for opsparing for mindre og mellemstore indtægter, bevarelse af skattefradragsretten, forhøjelse af den skattepligtige formuegrænse og en revision af ejendomsbeskatningen.

Pristallet

* pristalssystemet må under hensyntagen til lønmodtagernes berettigede interesser ændres således, at kapløbet mellem priser og lønninger standses.

Produktion og sociale vilkår

* øgede investeringer og en stigende og konkurrencedygtig produktion, der er forudsætningen for varig og høj beskæftigelse samt en yderligere stigning i levefoden.

Bolig- og byggestøttelovgivningen

* en ændring i bolig- og byggestøttelovgivningen, så man efterhånden når frem til en afvikling af statens kolossale udlån. Statistikken viser, at det private byggeri i højere grad er byggeriet for den jævne mand, og det bør derfor have fortrinsret. Statens udlånsvirksomhed, der er en stadigt rindende inflationskilde, bør indenfor dette område begrænses til kun at omfatte byggeri af virkelig social karakter.

Priser og lønninger

* en politik, der bringer priser og lønninger i ro. Forhandlinger bør optages mellem alle interesserede parter.

Arbejdsmarkedet

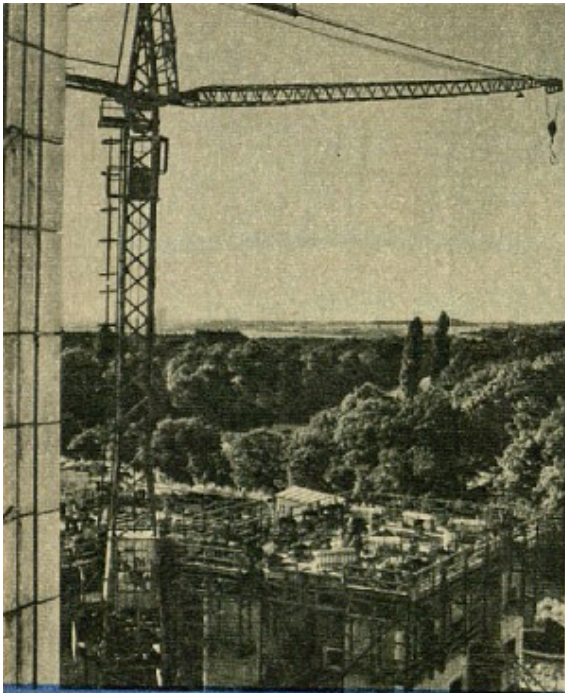
* loven om tilskud til arbejdsløsheds-kasser bør ændres således, at der skabes større bevægelighed på arbejdsmarkedet til gavn for en produktionsstigning og til modvirkning af den store arbejdsløshed blandt de ufaglærte.

En ændring må også tage sigte på at skabe større solidaritet mellem de enkelte kasser. Herved kan man undgå, at de ufaglærte arbejdere må betale langt større kontingent end medlemmer af andre arbejdsløsheds-kasser.

Der er fremtid i Venstres politik

Hvem har gavn af øget opsparing?

Det er klart, at de selvstændige erhvervsdrivende har interesse i en forøget opsparing med den derved skabte mulighed for produktionsudvidelse.

*Den økonomisk svage har endnu større interesse i forøget opsparing, der skal finansiere fremskridtene.

Den velstillede har god bolig.

* Større opsparing skal skaffe kapital til bygning af bedre boliger for den, der nu er dårligt stillet.

Den velstillede har god levelfod. Større opsparing skal give kapital til bedre produktionsmidler, der muliggør højere realindtægt for den, der nu er dårligt stillet.

Den velstillede er ikke arbejdsløs.

* Større opsparing skal skaffe kapital til en rationalisering, der gør erhvervslivet mere konkurrencedygtigt i fremtiden, så der bliver større beskæftigelse.

Den velstillede behøver ikke selv de sociale love.

* Større opsparing skal give den større produktion, der betyder, at samfundet har råd til en højt udviklet social standard.

Når socialister vil „spare op“

Finansminister Kampmann har for nylig givet udtryk for forbavselse over, at man går imod hans ønske om, at befolkningen over skatterne skal deltage i opsparingen, og at staten gennem anvendelse af beløbene skal øve indflydelse på investeringernes sammensætning.

Når regeringen siger opsparing, mener den øgede skatter. Hensigten med

at beslægtede en stadigt større del af indkomstbeløbene er at opnå stærkere kontrol over erhvervslivet. Dette har altid været målet for socialdemokratisk politik.

Socialdemokratiets statsopsparing virker ikke fremmende for produktionen. Den svækker derimod den private kapitaldannelse, der er den absolutte forudsætning for et privat erhvervsliv.

Venstre vender sig skarpt mod ethvert forsøg på at lade staten overtage en stigende del af investeringerne. Målet må være at give opsparingen sådanne vilkår, at investeringsproblemet løses uden statens indblanding.

**Uhæmmet skatteudskrivning:
færre arbejdspladser**

VENSTRE *vender sig imod*

det skatteforslag, som den socialdemokratiske regering nu har genfremsat. Forslaget indeholder krav om

1. Ophævelse af skattefradragsretten — borgernes eneste værn mod uhæmmet skatteudskrivning.

2. Forslag om en kapitalvindingsskat på 35 pct. af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, skibe, maskiner, stambesætning osv. En gennemførelse af forslaget vil have urimelige og ødelæggende virkninger. Det vil i praksis være næsten umuligt for en fader at afstå sin fiskekutter, sin ejendom eller sin erhvervsvirksomhed til sin søn.

3. Højere skat på jorden. Ejendomsbeskatningen er allerede i dag urimeligt høj. Socialdemokratiets politik vil gøre det vanskeligt for de unge at få egne hjem. Virkningerne af ejendoms-skyldsforhøjelsen og lejeværdistigningen er særdeles følelig.

4. Højere arveafgift. Venstre må også vende sig mod dette forslag, der både er urimeligt og opsparringsfjendtligt.

5. Højere selskabsskat. Også på dette punkt vil regeringen opnå, at man rammer den private opsparing.

Alle disse forslag rammer opsparringen og investeringerne og er derfor produktionsfjendtlige. En gennemførelse betyder færre arbejdspladser og er i sine virkninger skadelig ikke mindst for arbejderne.

Hvad er kapitalvindingsskatten?

Kapitalvindingsskatten udskrives efter et fradrag på 1000 kr. som 35 pct. af forskellen mellem anskaffelsessum og afhændelsessum. Den rammer også dødsboer. Et eksempel illustrerer dens virkning over for ejendomsbesiddere:

En mand erhverver i 1956 en ejendom med vurderingssum 60.000 kr. Han forbedrer ejendommen for 5000 kr., men dør efter 10 års forløb, hvorpå hans enke bliver nødt til at sælge. I de nævnte 10 år er priserne steget lige så meget som i de forudgående 10 år eller med 100 pct. Ejendommen koster derfor 130.000 kr. i 1966. Kapitalvindingsafgiften beregnes imidlertid som forskellen mellem salgssummen og vurderingssummen (plus forbedringer) og kommer herefter til at udgøre 22.400 kr. Medens manden i 1956 ejede en villa, så ejer hans enke nu kun værdier, der svarer til en villa ÷ 22.400 kr.

Var priserne ikke steget (stabil krone), var der ikke blevet tale om kapitalvindingsafgift, da salgssummen herefter også nominelt ville have svaret til vurderings- eller anskaffelsessummen.

Kapitalvindingsskat er kort sagt en skat på møntforringelse.

KAPITAL-
VINDINGSSKAT

Opsparing skal præmieres

Venstre og forsvaret

Venstre vil, at Danmark skal have et effektivt forsvar, som indrettes efter vore forpligtelser overfor indgåede aftaler og landets økonomiske bæreevne.

Venstre erkender værdien af at opretholde et vesteuropæisk forsvarsfællesskab. Vi må derfor være rede til at påtage os de nødvendige ofre.

Som tilfældet er med alle øvrige offentlige udgifter, ønsker Venstre, at der også udvises størst mulig økonomi, hvad forsvarsudgifterne angår. Der må spares, hvor det er muligt uden at skade den solidaritet, som er forudsætningen for, at vort land i en katastrofesituation kan regne med omgående hjælp fra andre demokratiske stater.

VENSTRE OG SYDSLESVIG

Venstre er fortsat af den opfattelse, at en fuld anerkendelse af den nationale selvbestemmelsesret som princip giver et nationalt mindretal de friest mulige levevilkår

Venstre gik ind for forhandlingerne mellem den danske regering og den vesttyske regering i Bonn. Vi udtaler vor tilfredshed med, at der herigenem skabtes et bedre grundlag for fri folkelig og kulturel udvikling for den danske befolkning i Sydslesvig, selv om dette endnu ikke er kommet til fuld virkeliggørelse.

Venstre går ind for fortsat støtte til vore sydslesvigske landsmænd i skolen, kirken og ungdomsarbejdet og til det folkelige danske arbejde i øvrigt.

»Sådan som stillingen er i dag med det uro-vækkende fald i landbrugets eksportpriser og efter den stærke stigning i omkostningsniveauet, kan jeg ikke se rettere, end at landbruget måske mere end noget andet erhverv må være interesseret i at få socialdemokraterne fjernet fra styret og få sat en anden økonomisk politik i højsædet - en økonomisk politik, der kan skabe sundhed i vor økonomi og balance mellem priser og omkostninger.

Jeg opfordrer derfor indtrængende alle til på valgdagen at stemme på Venste.«

Fhv. landbrugsminister
Jens Sønderup

Laveste produktionsstigning i Vesteuropa

Statistisk Departements beregninger over industriproduktionen i en række lande, offentliggjort 25. februar i år, viser, at Danmark er førende, hvad rentens højde og prisstigninger angår - men er nummer sidst, hvad angår produktionen. I statistikken sættes produktionen i 1953 = 100.

Herefter var produktionstallet for Danmark i 1954: 109, i 1955: 110 - men i 1956: 108.

Nedgangen indtræffer på et tidspunkt, hvor alle andre lande melder om fremgang.

For et sundt erhvervsliv

Venstre

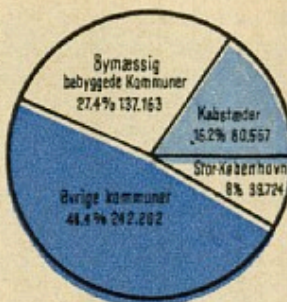
— det store liberale folkeparti

Søjlerne viser partigrupperingen i folketin- get. Venstre har vundet 200.000 vælgere i løbet af de sidste 20 år. Venstre er det bedste bolværk mod en ødelæggende socialisering. Det gælder derfor om, at fremgangslinien fortsætter ved valget d. 14. maj. Det kan De bidrage til ved selv at stemme på Venstre og ved at opfordre Deres omgangskreds til også at gøre det. Der skal kun en ringe forskyd- ning til, før de partier, der klart ønsker en liberal regering, har større vælgertilslut- ning end Socialdemokratiet.

Venstre repræsenterer alle

Næppe noget parti har en mere ligelig til- slutning i by og på land end Venstre. Par- tiets politik har bud til alle i samfundet. Det erkendes af stadig flere og kommer også til udtryk på teg- ningen, der vi- ser, hvor fol- kepartiet Ven- stre henter sine stemmer. I ho- vedstaden har partiet således to mandater.

By og land stemmer Venstre

i arbejdet for

sund økonomi

øget produktion og stabil beskæftigelse

skattefrihed for opsparing

bevarelse af skattefradragsretten.

Støt Venstre

Danmarks største folkeparti

PRÆMIEOPGAVE: KR. 1000 I PRÆMIER

ALLER PRESS . KBH.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk